

Redatelj Arsen Anton Ostojić,
prošlogodišnji dobitnik Zlatne arene
za režiju filma Ničiji sin nagrađenog
Velikom zlatnom arenom

Vodim se filozofijom parangala

Ničiji sin prošlogodišnji je pulski pobjednik.
Kako je izgledao život filma u godini nakon nagrade?

Nakon prošlogodišnjih šest arena i nagrade Oktavijan film je neprestano dokazivao i pokazivao da to nije bila slučajnost. Na neki se način otrgnuo od mene i od filmske ekipe i živio neki svoj život. Izabran je od strane posve drukčijeg ocjenjivačkog suda za hrvatskog kandidata za Oscara, proglašen je najboljim hrvatskim filmom 2008. godine na internetskom siteu *F.I.L.M. Mag* (www.film-mag.net), ja sam osobno nagrađen priznanjem Vladimir Nazor za režiju tog filma, prikazan je na dvanaestak međunarodnih festivala, a još ga nekoliko festivala još uvijek čeka. U jednom smo trenutku zastali s forsiranjem filma po festivalima, ali film se ne da, opire se našem kočenju tako da ga puštamo da ide dalje. Meni je fascinantno kako je taj film unatoč tome što uopće nije imao marketing kada je bio u distribuciji našao put do ljudi kojima se sviđa. Jako mi je draga da je film tako dobro prošao.

Što spremate u budućnosti, nakon uspjeha *Te divne splitske noći* i *Ničijeg sina*?

Ja imam filozofiju parangala, koja se sastoji u tome da bacim parangal, pa šta prvo zagrise. Na žalost film se radi novcem, a gdje i kada ćete dobiti novac, to doista unatoč najboljoj želji i umjetničkoj inspiraciji ne ovisi o meni, nego raznim natječajima i ulaganjima. Imam nekoliko projekata u pripremi, i nadam se da će sljedeći film također izazvati neku vrstu bure i biti neočekivan. Mislim da je to važno, najgore je kada čovjek napravi nešto za što svi kažu, »a, dobro«. Što bi se reklo „lišo, bez punta“. Meni su čak i neke izrazito negativne reakcije na Ničijeg sina genijalne, jer to samo potvrđuje moju tezu „ili-ili“. I za *Tu divnu splitsku noć* je bilo takvih reakcija, mislim da je to normalno te da to tako treba biti.

Što vas privuče nekoj temi zaigrani film?

Nekakve neobične priče, privlači me nešto što ima snagu publiku prikovati za ekran. Što nije obična svakodnevna priča koja se na običan svakodnevni način razvija, nego su posebni ljudi stavljeni u izvanredne situacije, iz kojih onda nastaje nešto što publiku začudi i, što je najvažnije, emocionalno dirne. To je uvijek moj cilj pri snimanju filmova, na neki način potresti gledatelja. Iako sam sada u fazi da ponajviše razmišljam o ozbiljnim temama, volio bih jednom snimiti i komediju koja bi na uvjerljiv način nasmijala one koji je gledaju. O nekim konkretnim imenima i predlošcima još zasad ne bih govorio.

Kako vidite hrvatske filmove s ovogodišnje Pule?

Jako mi je zanimljiva raznolikost ovogodišnjeg programa. Od jedne romantične komedije

Nikše Svilicića, do vrlo ozbiljnih filmova izuzetne atmosfere kao što su *Crnci*, *Metastaze* i *Zagrebačke priče* koje su pak i same u sebi vrlo raznolike.

Pula ove godine prikazuje rekordan broj hrvatskih filmova.

Ja već tri godine direktno svjedočim Pulskom festivalu, bio sam predsjednik žirija prije dvije godine, zatim sam imao film, a ove sam godine samo gost Festivala. Mislim da je to iz godine u godinu sve bolje i bolje, sve pohvale vodstvu festivala. Veselim se svakoj Puli i mislim da je Festival danas neusporediv s onim od prije desetak godina.

Redatelj i karikaturist Joško Marušić, uoči premijere svog prvog dugometražnog animiranog filma *Duga* predstavljenog na Festivalu u programu Filmovi u nastanku

Za djecu i njihove probleme u svijetu malo tko brine

Jedan ste od najplodnijih hrvatskih autora animiranih filmova, karikaturist i profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Projekt dugometražnog animiranog filma nametnuo se sam po sebi. Zašto ste se odlučili za adaptaciju priповijetke Dinka Šumunovića *Duga*?

Prije svega sam se odlučio za snimanje dugometražnog animiranog filma, što je zaista veliki posao. Htio sam snimiti nešto za djecu. Želim pokazati ljudima kako zapravo ne slušaju svoju djecu, koliko ih sputavaju i, usudio bih se reći, zlostavljaju. Strašno je da se bavimo problemima kao što su globalno zatopljenje, recesija, zaštita života, i što sve ne, a za djecu i njihove probleme nitko ne mari. Samo ih zanemarujemo, i lažemo. Film *Duga* nije samo adaptacija istoimene priповijetke nego i *Alkara*, koji je također napisao Dinko Šumunović. Ja sam napravio spoj, jer *Dugi* nedostaje dinamičnosti, a *Alkaru* psihološkog naboja. Radnja je smještena u današnje moderne doba, odvija se 2010. godine, a cijeli je film svojevrsna digresija.

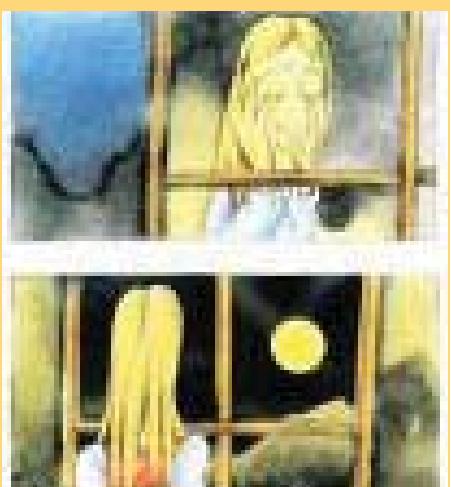
Koliko se dugo film snimao?

Tri godine. Tako sam sebi stavio limit. Godinu i pol sam imao pripreme, a ostalo je sve izrada filma. Teško je što u Hrvatskoj zapravo nemamo poslovno

tržište animatora, pa je nači ekipu za film bilo gotovo nemoguće. Trebao sam prvo trebao angažirati ljudе, podučiti ih i onda smo mogli krenuti na rad.

Što očekujete od filma?

Imam velike ambicije, ali ih smatram realnim. U filmu nema dijaloga, nego samo jedan narator, zbog međunarodne distribucije. To je glumac Krešimir Mikić, a glazbu je stvorio Dinko Appelt. Očekujem puno kino, i mislim da pretjerujem. Sve je to u nekim realnim granicama. Ovaj bi film mogao postati uzor stvaranja drugih europskih dugometražnih animiranih filmova. Premijera će filma biti 29. prosinca ove godine u Zagrebu.

FILM I GLAZBA: Koncerti popularnih hrvatskih skupina održani na Festivalu

U sklopu 56. festivala igranog filma u Puli ove su godine goste na terasi Zajednice Talijana (Circolo) zabavljali, među ostalim, E.N.I. i Hladno pivo. Da su glazba i film odavno stvoreni jedno za drugo, potvrdili su nam članice i članovi ovih popularnih pop i rock skupina. Za Festivalske novine razgovaramo s pjevačem Hladnog piva i sve poznatijim glumcem Milom Kekinom te s Enicama...

razgovarala Ana Miljančić

Mile Kekin (Hladno pivo): Volim filmove sa sretnim krajem

Poznati ste po ulozi u seriji *Bitange i princeze*, imate i ulogu u filmu *Vjerujem u anđele*, a kao bend ste nastupili u filmu *Pjevajte nešto ljubavno*. Nastavljate i dalje s glumačkom karijerom?

Samo ako bude zanimljivih ponuda. Ne *raja* me to da budem neka faca, držim se malih uloga gdje mogu pokazati svoj skromni glumački talent, što je i relativno dobro ocijenjeno. Glumom se bavim čisto iz zabave, bez ufuravanja. Ni nastup u *Bitangama i princezama* ne smatram preozbiljnom ulogom. Glumci Mila Elegović, Rene Bitorajac, Hrvoje Kečkeš, Tarik Filipović i ostatak ekipe, oni nose seriju, nose radnju. Serija je jako dobro postavljena, sve se nekako poklopilo. Hrvatskoj je trebala tako dobra serija.

Prošle godine je Hladno pivo proslavilo dvadeset godina postojanja. Jeste li se glazbeno promjenili?

Neke stvari su se promjenile, stariji smo. Ali, psihički se nismo mnogo promjenili. Pivo je nastalo u nekoj drugoj državi. Koliko su se stvari strateški mijenjale, mi nismo, mi smo ostajali isti. Mogu reći da smo stabilni bend, imamo gotovo istu postavu od početka. Što se tiče stanja na hrvatskoj rock sceni možemo govoriti o nezainteresiranosti izdavača, ne postojanju pravih klubova. Super sviraju ovi novi mlađi dečki i cure, ali mislim da fali dobrih autorskih tekstova. Većina tih bendova su generacija

devedesetih, pa možda možemo okriviti devedesete i reći da su bile loše desetljeće.

Surađivali ste s mnogobrojnim poznatim glazbenicima. Možete li izdvojiti nekoga od njih koji je ostavio trag na Hladnom Pivu?

Da, puno ih je bilo. Pa, jedni od najzanimljivijih su definitivno bili KUD Idioti. Oni su žive legende, iako su tu samo zbog para. Odsvirali smo super jednu njihovu stvar i suradnja je stvarno bila zanimljiva. Još bih naravno izdvojio Edu Maajku i TBF koji su također izvrsni glazbenici i još bolji ljudi.

Izdali ste Knjigu Postanka...

To je bio projekt zamišljen kao *Making of Knjiga žalbe*, htjeli smo prikazati koji je put od akustične gitare do velike pozornice. To nije samo snimljeni live koncert i bačen na dvd, već smo snimili niz kratkih filmova po uzoru na *coffe & cigarettes*, samo što smo mi to zvali *pivo & pljuge*. Ma, zapravo to je nekakvo umjetnički istup, bez ikakve tržišne logike.

Glumac Ivan Herceg u filmu *Pjevajte nešto ljubavno* pjeva vašu pjesmu. Kako ste na to reagirali?

On je totalno promjenio štih pjesme. Ideja je bila da zvuče kao demo bend, pa im izvedba i nije smjela biti jako dobra. Zanimljivo je bilo kada sam dobro prijateljici poslao snimku Supermana u njegovoj

izvedbi, i rekao sam da je to jedan mladi perspektivan bend i pitao ju što misli. Rekla mi je da dečki dobro sviraju, ali da ne znaju s tekstrom. Kasnije sam joj priznao da je to Hladno pivo pa joj je bilo malo neugodno. Film je bio odličan, i ekipa filma također.

Kako bi izgledao film Hladnog piva?

Bio bi pun zanimljivih likova i na kraju bi dobro pobijedilo zlo, baš volim filmove sa sretnim krajem. Ne volim filmove koji život opisuju jadnim, naš bi prikazivao odmaknutu stvarnost. I na kraju bi svi ispali pozitivci. Ma, zapravo bio bi to jedan strašno dosadan film.

E.N.I.: Naše bi se pjesme dobro uklopile u filmove

U prosincu prošle godine izašao je vaš album *Best of E.N.I* kojim ste proslavile dvanaestu godišnjicu rada. Koliko ste se u međuvremenu promjenile?

Nakon toliko godina kontinuiranog rada, i eksperimentiranja s raznim zvukovima i ritmovima, brojnim suradnjama sa sjajnim glazbenicima, E.N.I. su zrelje i našle su svoj put uz sjajnu ekipu koju čine tekstopisac i autor glazbe Vlado Simčić Vava (ex Laufer) i producent Dejan Orešković. Na posljednjem aktualnom singlu *Crna kutija* suradivale smo i s Elvisom Stanićem koji je u pjesmu unio atmosferu *countryja*. Tijekom svih tih godina bilo je i uspona i padova, ali sve u svemu možemo biti itekako zadovoljne. Paralelno sa školovanjem i studiranjem, snimile smo pet albuma. Nikad nismo »stancale« albume, već smo se u izdavanje upuštale tek kada smo imale kvalitetan materijal. Sada smo trenutačno u pripremama za novi album.

Kroz deset godina karijere surađivali ste s mnogim glazbenicima. Koliko su oni utjecali na vaš glazbeni izričaj i možete li nekoga od njih izdvojiti kao vaše glazbene uzore?

Da, zaista se možemo pohvaliti brojnim kvalitetnim glazbenicima koji su obilježili našu karijeru. Budući da dolazimo iz grada u kojem tradicionalno vlađa rockerski štih, to ni nas nije zaobišlo. Mi jesmo pop bend, ali definitivno pod utjecajem rocka. Riječki glazbenici se međusobno jako podržavaju, suraduju, odlaze jedni drugima na koncerте, a takvu podršku imamo i mi. Čak nas krasiti epitet miljenica

riječke scene. Uvijek rado ističemo suradnju s Letom 3, pogotovo s Mrletom koji nam je puno pomogao oko realizacije omota našeg *Best of* albuma. Zatim već spomenuti Vava, naš miljenik, autor nekih od najvećih hitova kao što su *Oči su ti ocean*, *Polaroid*, *Crna kutija*. Neno Belan je bio logičan i jedini izbor kao producent na pjesmi *Zorana Predina Traži se dečko*. A što se tiče samog našeg benda, redom ga čine sjajni riječki glazbenici – Darko Terlević, gitarist najhvaljenijeg novog riječkog benda Morso, Hrvoje Šćulac i Goran Pleić iz Quasarra, te Vedran Ružić jazzzer koji svira u čak nekoliko bendova.

Kako je došlo do suradnje sa Festivalom igranog filma u Puli?

Za kontakt je zasluzna svakako naša myspace stranica, preko koje smo pozvane od strane organizatora! Jako nam je draga što su nas pozvali i čast nam je da smo i mi dio najstarijeg filmskog festivala.

Volite li film? Pratite li hrvatsku kinematografiju i možete li izdvojiti filmove koji su vas posebno dojmili?

Mislim da govoreći u ime cijele grupe neću pogriješiti ako kažem da apsolutno volimo film! Moram spomenuti da smo mi Riječani jako ponosni na naše prvo art kino u kojem je najvažniji film, kako bi uostalom i trebalo biti, za razliku od multipleksa

kojima je profit na prvome mjestu. U hrvatskoj kinematografiji primijetila sam odnedavno veliki pomak na bolje i u produkciji i u glumi, pogotovo kada sam pogledala komediju *Što je muškarac bez brkova*. Imamo dobrih filmova, a s vremenom mogu biti samo bolji!

Jeste li ikada surađivali s nekim redateljem posuđujući svoje pjesme za film? Ili otpjevale nove?

Nismo, ali nadam se da će se i to promijeniti! Nerijetko nam se dogodi da gledajući neki film primijetimo da bi se neka naša pjesma jako dobro uklopila! Valjda će to i netko od filmaša primijetiti.

Pula OBJEKTIVno

Vrijeme je za odmor nakon filmskog maratona

ZABAVA NA FESTIVALU I OKO NJEGA

Dragi filmoljupci! Iako je subota 25. srpnja posljednji dan 56. Festivala igranog filma u Puli, svi koji se uz svoje domaćine zadrže u Puli i obližnjim mjestima još pokoji dan imaju puno toga za vidjeti, čuti i doživjeti. U subotu u Fažani počinje Festival svjetla i noć uličnih svirača i zabavljača Zvizde, sviće i ferali. Više od 50 izvođača, među kojima su grupe Night Express, Double Dose, Mad Man, Dream Project, Zoki Gitano, razni ulični plesači, breakdanceri, žongleri i zabavljaci, nastupit će na Festivalu, a ulaz je besplatan. Pridružite se slavlju svjetla svijećama, žaruljama, bakljama, i uživajte u prekrasnom prizoru osvijetljene Fažane. U ponedjeljak pak slijedi prava poslastica za sve ljubitelje jazz-a – Jazzbina Summer dovodi nam Simone Zanchini Project. Početak koncerta je najavljen za 21 sat na Portarati. Nadamo se da će i nakon festivalskih i filmskih čarolija svatko pronaći nešto za sebe, izbora itekako ima cijelo ljeto: koncerti, izložbe, modne revije, odlasci u kino Valli.

Izvrsna vam zabava! (Lucija Mulalić)

VREMENSKA PROGNOZA za Pulu za nedjelju 26. srpnja 2009.

Sunčano. Puhat će većinom umjerena, u noći i prijepodne mjestimice i vrlo jaka bura s olujnim udarima. Minimalna temperatura zraka od 19 do 24, a maksimalna između 28 i 32 °C.

Cinemaniac – najzanimljivija izložba u ovom dijelu Europe

Popularni internetski portal za suvremenu umjetnost ARTslant (web stranica www.artslant.com) uvrstio je ovogodišnji popratni program 56. festivala igranog filma u Puli Cinemaniac u trenutačno najzanimljivije izložbe u jugoistočnoj Europi. Ovo je još jedno priznanje za program čija je voditeljica već godinama Branka Benčić, ujedno i kustosica ovogodišnje izložbe *Arhitektura i film: subjektivni prostori*. Izložba koja na drukčiji i sugestivni način promišlja vezu između dvije umjetnosti otvorena je u MMC Luka prošle nedjelje, a moći će se razgledati do 9. kolovoza. Na Cinemaniacu izlažu svjetski priznati umjetnici Jonas Dahlberg, Rādi Martino, Ursula Mayer i Damir Očko.

Branka Benčić kustosica Cinemaniaca

Dogodine na Festivalu

57. festival igranog filma u Puli

Nacionalni natjecateljski program

Međunarodni natjecateljski program
Europolis-Meridijani

PoPularni program

Europski filmski redatelji
Giuseppe Tornatore

Filmovi u nastanku

Hrvatski filmski fokus

Program za djecu Pulica
Matineje za djecu
PoPularna Pulica
Crtići na Portarati

Najbolje od Dana hrvatskog filma

Ukratko na Portarati

Posebne projekcije

Popratni programi
640x480 max
Cinemaniac
Pulska filmska tvornica

Izložbe

Koncerti

Zabava